रोडाशमधिश्रयत्यसावाज्यम् ॥४॥ तद्धाऽएतत्। उभयꣳ सह क्रियते तद्यदेतदुभयꣳ सह क्रियतेऽर्धी ह वाऽएष आत्मनो यज्ञस्य यदाज्यमर्धी यदिह हविर्भवति स यश्चासावर्धी य उ चायमर्धस्ता उभावग्निं गमयावेति तस्माद्धाऽएतदुभयꣳ सह क्रियतऽएवमु हैष आत्मा यज्ञस्य संधीयते ॥५॥ सोऽसावाज्यमधिश्रयति। इषे त्वेति वृष्ट्यै तदाह यदाहेषे त्वेति तत्पुनरुद्वासयत्यूर्जे त्वेति यो वृष्टादूर्ग्रसो जायते तस्मै तदाह ॥६॥ अथ पुरोडाशमधिवृणक्ति। घर्मोऽसीति यज्ञमेवैतत्करोति यथा घर्मं प्रवृंज्यादेवं प्रवृणक्ति विश्वायुरिति तदायुर्दधाति ॥७॥ तं प्रथयति। उरुप्रथा उरु प्रथस्वेति प्रथयत्येवैनमेतदुरु ते यज्ञपतिः प्रथतामिति यजमानो वै यज्ञपतिस्तद्यजमानायैवैतदाशिषमाशास्ते ॥८॥ तं न सत्रा पृथुं कुर्यात्। मानुषꣳ ह कुर्याद्यत्पृथुं कुर्याद्बृहं वै तद्यज्ञस्य यन्मानुषं नेद्बृहं यज्ञे करवाणीति तस्मान्न सत्रा पृथुं कर्यात् ॥९॥ अश्वशफमात्रं कुर्यादित्यु हैकऽआहुः। कस्तद्विद् यावानश्वशफो यावत्तमेव स्वयं मनसा न सत्रा पृथुं मन्येतैवं कुर्यात् ॥१०॥ तमद्भिरभिमृशति। सकृद्वा त्रिर्वा तद्यदेवास्यात्रावघ्नन्तो वा पिꣳषन्तो वा क्षिण्वन्ति वा वि वा वृहन्ति शान्तिरापस्तद्भिः शान्त्या शमयति तद्भिः संदधाति तस्मादद्भिरभिमृशति ॥११॥ सोऽभिमृशति। अग्निष्टे त्वचं मा हिꣳसीदित्यग्निना वाऽएनमेतदभितप्यन्भवत्येष ते त्वचं मा हिꣳसीदित्येवैतदाह ॥१२॥ तं पर्यग्निं करोति। अछिद्रमेवैनमेतदग्निना परिगृह्णाति नेदेनं नाष्ट्रा रक्षाꣳसि प्रमृशानित्यग्निर्हि रक्षसामपहन्ता तस्मात्पर्यग्निं करोति ॥१३॥ तꣳ अपयति। देवस्त्वा सविता अपयत्विति न वाऽएतस्य मनुष्यः अपयिता देवो ह्येष तदेनं देव एव सविता अपयति वर्षिष्ठेऽधि नाकऽइति देवत्रो एतदाह यदाह वर्षिष्ठेऽधि नाकऽइति तमभिमृशति श्रुतं वेदानीति तस्माद्धाऽअभिमृशति ॥१४॥ सोऽभिमृशति। मा भेर्मा संविक्था इति मा त्वं भेषीर्मा संविक्था यत्त्वाहममानुषꣳ सन्तं मानुषोऽभिमृशामीत्येवैत-